

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ
ЛУГАНСЬКА ДЕРЖАВНА АКАДЕМІЯ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ

ЗАТВЕРДЖЕНО

Рішенням Вченої ради Луганської
державної академії культури і мистецтв
Протокол № 2 від 27 лютого 2020 року
Голова Вченої ради в.о. ректора

Юдов М.О.

ПРОГРАМА
вступного іспиту
з дисципліни «Іноземна мова»
для здобуття освітнього ступеня «Магістр»

Галузь знань	02 «Культура і мистецтво»
Спеціальність	025 «Музичне мистецтво» 026 «Сценічне мистецтво»
Освітній рівень	другий (магістерський) (назва освітнього рівня)
На базі	першого (бакалаврського) освітнього рівня
Нормативний термін навчання	1 рік 4 місяця (років, місяців)

Київ
2020

Програма вступного іспиту з іноземної мови базується на основі програми розробленої доктором педагогічних наук, професором Київського національного університету культури і мистецтв Рибінською Ю. А.

ЗМІСТ

1. Загальні положення
 2. Характеристика змісту програми
 3. Вимоги до мовленнєвої компетентності
 4. Вимоги до мовної компетентності
 5. Граматичний мінімум з іноземної мови
(англійська, німецька, французька, іспанська)
 6. Структура оцінки та порядок оцінювання
 7. Критерії оцінювання
- Список рекомендованої літератури

I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Євроінтеграційні процеси в Україні та Болонський процес передбачають підготовку конкурентоспроможних фахівців з відповідним рівнем володіння іноземною мовою, яка повинна стати важливим елементом їх професійної підготовки. Євроінтеграційні процеси в Україні та Болонський процес передбачають створення єдиної Євразони вищої освіти задля забезпечення конкурентоспроможності українських фахівців у світі. Це вимагає від майбутніх магістрів певного рівня володіння іноземною мовою, яка повинна стати важливим елементом їх професійної підготовки. Згідно з положенням про магістратуру, затвердженим Міністерством освіти і науки України, прийом до магістратури відбувається на конкурсній основі. Вимоги вступного іспиту до магістратури з іноземної мови базуються на вимогах рівня володіння іноземною мовою B2, який є стандартом для освітнього ступеня бакалавра, і який є загальним для студентів різних спеціальностей. Ці вимоги передбачають вміння, які проявляються в різних типах мовленнєвої поведінки і відповідають рівню B2.

Метою вступного іспиту з іноземної мови (англійської, німецької, французької, іспанської) є визначення рівня підготовки вступників з іноземної мови та подальше спрямування навчання іноземній мові з огляду на актуальність інтеграції освітньої системи України у європейський та світовий освітній простір та потребу в підвищенні рівня знань з іноземних мов і навичок активної роботи з міжнародними базами наукової інформації майбутніх магістрів. Програма вступного іспиту засвідчує перехід від навчання володінню іноземною мовою до її практичного застосування та використання її як засобу отримання та обміну необхідною інформацією.

II. ХАРАКТЕРИСТИКА ЗМІСТУ ПРОГРАМИ

Програма вступного іспиту з іноземної мови базується на дескрипторах рівнів володіння мовою, запропонованих Радою Європи у Загальноєвропейських рекомендаціях з мовної освіти у сфері викладання,

вивчення та оцінювання мов (2001 р.) та вимогах освітніх характеристик випускників, затверджених Міністерством освіти і науки, молоді та спорту України.

Програма відображає конкретні характеристики володіння іноземною мовою на рівні B2 та встановлює мінімум навчального матеріалу для розвитку передбачених навичок та умінь мовленнєвої діяльності.

Практичне володіння іноземною мовою передбачає демонстрування високого рівня сформованості мовної, мовленнєвої та функціональної компетентностей.

Мовна компетентність передбачає володіння орфографічними, орфоепічними, лексичними, фонетичними, граматичними та стилістичними нормами сучасної іноземної (англійської, німецької, французької, іспанської) мови.

Мовленнєва компетентність охоплює рецептивні та продуктивні вміння. Вступник на освітню програму підготовки магістра повинен брати участь в усному спілкуванні іноземною мовою в обсязі, передбаченому програмою матеріалу.

Функціональна компетентність включає вміння читати тексти різних стилів, анотувати та реферувати їх, перекладати рідною мовою.

Для успішного засвоєння програми з іноземної мови (англійської, німецької, французької, іспанської) вступники на освітній ступінь магістра повинні мати базову вищу освіту в обсязі програми освітнього ступеня (освітньо-кваліфікаційного рівня) «бакалавр» та здібності до оволодіння знаннями, уміннями та навичками за обраною спеціалізацією та робоче володіння іноземною мовою.

Робоче володіння іноземною мовою означає:

- вміння читати та повністю розуміти іноземні тексти з побутової, країнознавчої, суспільно-політичної, економічної та фахової тематики;
- володіти навичками перекладу вищезазначеної тематики;
- володіти усним монологічним та діалогічним мовленням в межах

- побутової, суспільно-політичної та загальноєкономічної тематики;
- сприймати і розуміти почуте іноземною мовою на слух;
 - реферувати та анотувати суспільно-політичну та загальноєкономічну літературу рідною та іноземною мовами;
 - вміти вести бесіду іноземною мовою та переказувати зміст прочитаного.

III. ВИМОГИ ДО МОВЛЕННЄВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ

Складовими мовленнєвої компетентності є рецептивні та продуктивні вміння й навички з аудіювання, читання, говоріння та письма.

Аудіювання

- розуміти основні ідеї та розпізнавати відповідну інформацію в ході обговорень, дебатів, доповідей, бесід, що за темою пов'язані з навчанням та спеціальністю;
- розуміти обговорення проблем загальнонаукового та професійно-орієнтованого характеру, що має на меті досягнення порозуміння;
- розуміти повідомлення та інструкції в академічному та професійному середовищі;
- розуміти намір мовця і комунікативні наслідки його висловлювання;

Читання

Вступник повинен вміти:

- виконувати різні види робіт з оригінальною літературою з фаху відповідно до визначених завдань, що полягають у розумінні змісту й отриманні різноманітної інформації з оригінального джерела, що прочитане;
- читати й розуміти тексти загальнонаукового та професійно-орієнтованого характеру;
- володіти всіма видами читання (вивчаючим, ознайомлювальним, переглядовим і пошуковим);
- читати без словника (обсяг матеріалу для одноразового контролю – 2000-2500 друкованих знаків);

Говоріння

Монологічне мовлення

За допомогою монологічного мовлення вступник повинен:

- вміти представляти себе;
- володіти мовленнєвим етикетом повсякденного й професійного спілкування;
- володіти навичками презентації матеріалу;
- вміти робити коротке непередбачене повідомлення на запропоновану тему;

Діалогічне мовлення

В процесі діалогічного мовлення вступник повинен вміти:

- починати бесіду, вести та завершувати її;
- вести бесіду, демонструючи елементи розпитування, пояснення, висловлення власної думки тощо;
- вміти встановлювати контакти у ситуаціях повсякденного, професійного та наукового спілкування.

Письмо

Вступник повинен вміти реалізовувати на письмі такі комунікативні наміри:

- писати чіткі, детальні описи дійсних або уявних подій чи вражень, виділяючи зв'язки між думками у вигляді чіткого зв'язного тексту і дотримуючись прийнятих умовностей відповідного жанру;
- писати анотації;
- використовувати правила написання слів та пунктуації (з допустимими незначними помилками, спричиненими впливом рідної мови);
- фіксувати потрібну інформацію в ході спілкування / аудіювання.

IV. ВИМОГИ ДО МОВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ

Лексичний мінімум

Лексичний мінімум має складати не менш ніж з 2500 слів і словосполучень, включаючи загальновживану і спеціальну лексику, що відповідає обраній спеціалізації. У цей мінімум входить загальновживана

термінологічна лексика з фаху, а також так званий потенційний словник, який складається з:

- складних і похідних слів, побудованих з передбачених в мінімумі основ за знайомими словотвірними моделями;
- інтернаціональних слів, які зберігають в іноземній та рідній мові схожість звучання і написання, а також загальність значення;
- ряду співзначних багатозначних слів, які семантизуються в опорі на знання головного значення.

Граматичний мінімум

Граматичний мінімум передбачає:

- уміння висловити думку в простому розповідному реченні (ствердження і заперечення);
- уміння ставити загальні і спеціальні питання, використовуючи для цього структури як особових, так і безособових речень, у тому числі з модальними дієсловами;
- висловлювати спонуку за допомогою спонукального способу;
- формувати і вживати спонукальні та умовні речення.

Для виразу думки в мовленні вступник також повинен володіти навичками використання артиклів, створення форм множини та однини іменників, безприйменникового та прийменникового виразу граматичних стосунків, використання основи іменника в якості означення, створення ступенів порівняння прикметників і прислівників, створення порядкових числівників, форм особових присвійних займенників.

V. ГРАМАТИЧНИЙ МІНІМУМ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

1. Структура речення в англійській мові у порівнянні зі структурою речення в українській мові. Розповідне, питальне та заперечне речення. Типи питань.
2. Дієслово. Допоміжні, питальні та смислові дієслова.
3. Спосіб (дійсний, умовний, наказовий). Система часів.

4. Активний і пасивний стан. Особливості використання і перекладу пасивного стану. Узгодження часів.
5. Безособові форми дієслова. Дієприкметник, функції та способи перекладу. Інфінітив, функції та способи перекладу. Герундій, функції та способи перекладу.
6. Модальні дієслова та їх еквіваленти.
7. Умовний спосіб.
8. Функції дієслів to be, to have, to do, will, should, would. Функції дієслівних форм із закінченням -ing, -ed.
9. Іменник. Утворення множини. Присвійний відмінок.
10. Артикль.
11. Займенник (загальні відомості). Особові, присвійні, вказівні займенники. Неозначені займенники some, any і заперечний займенник no. Кількісні займенники many, much, few. Неозначено-особовий займенник one. Три функції one. Підсилювальні і зворотні займенники
12. Прикметник. Прислівник. Ступені порівняння.
13. Числівник. Кількісні та порядкові числівники. Дріб. Читання формул, хронологічних дат, позначень часу.
14. Граматичні особливості перекладу (артикль, іменник, прикметник, числівник, займенник, дієслово, прислівник, прийменник, сполучник). Конструкції типу the more, the better, there+by.
15. Синтаксичні особливості перекладу (багатозначність, конверсія, синонімія, неологізми, “фальшиві друзі перекладача”, британський та американський варіанти англійської мови, термін, уживані вирази та службові слова, іншомовні запозичені, аббревіатури, умовні позначення, власні назви, англійська система мір та ваги і т.п.).
17. Жанрові особливості перекладу.
18. Найуживаніші суфікси, префікси англійської мови науково-технічної літератури та їх значення. Основні суфікси іменників, прикметників, дієслів, прислівників.

ГРАМАТИЧНИЙ МІНІМУМ З НІМЕЦЬКОЇ МОВИ

1. Часові форми дієслова. Дієслова з віддільними та невіддільними префіксами. Дієслівне керування.
2. Пасив. Модальні дієслова з інфінітив пасив. Відмінювання іменників. Прийменники з давальним відмінком. Прийменники із знахідним відмінком.
3. Залежний інфінітив. Інфінітивні групи як члени речення. Множина іменників. Прийменники з давальним відмінком та знахідним відмінками.
4. Дієприкметник. Означення, виражене дієприкметником I і II. Дієприкметник I чи zu як означення.
5. Відокремлені дієприкметникові звороти. Прийменник з родовим відмінком. Результативний пасив.
6. Підрядні речення. Речення з підрядними означальними. Відмінювання відносних займенників.
7. Додаткові підрядні речення. Речення з підрядними причини. Введення логічних зв'язків.
8. Інфінітивні групи. Речення з підрядними мети і способу дії.
9. Речення з підрядними умовними.
10. Розділовий родовий відмінок.
11. Займенникові прислівники.
12. Звороти можливості та повинності. Конструкції haben + zu + інфінітив та sein + zu + інфінітив.
13. Парні сполучники.
14. Конструкція sich lassen + інфінітив. Сполучення знахідного відмінку з інфінітивом.
15. Вказівні займенники у функції заміни іменників.
16. Речення з підрядними часу та мети. Подвійні прийменники та прийменники з підсиленням.
17. Спосіб вираження відношення до висловлювання. Модальні дієслова, складні форми модальних дієслів.
18. Спосіб вираження зв'язку з попереднім та наступним висловлюванням.

Кон'юнктив в самостійних реченнях.

19. Кон'юнктив в умовних реченнях. Допустимі речення. Модальні дієслова у значенні речення.

20. Лексичні, граматичні та синтаксичні особливості перекладу науково-технічної літератури.

ГРАМАТИЧНИЙ МІНІМУМ З ФРАНЦУЗКОЇ МОВИ

1. Артиклі. Неозначений артикль, означений артикль. Особливості вживання партитивного артиклю.

2. Іменник. Рід, число іменників.

3. Прикметник. Місце прикметників в реченні. Жіночий рід та множина прикметника. Ступені порівняння прикметників.

4. Дієслово. Зворотні дієслова. Наказовий спосіб дієслова.

5. Прислівник. Творення прислівників за допомогою суфікса *ment*. Ступені порівняння прислівників.

6. Займенник. Неозначені займенники, особові займенники, вказівні займенники.

7. Типи питальних речень.

8. Дієслово. Прості часи дієслова.

9. Дієслово. Складні часи дієслова.

10. Пасивна форма дієслова.

11. Інфінітив. Інфінітив теперішнього і минулого часу.

12. Виділення.

13. Прийменник. Частка.

14. Узгодження часів дійсного способу.

15. Побажальний спосіб дієслів теперішнього та минулого часу. Формотворення та вживання.

16. Речення. Просте речення, складнопідрядне речення.

17. Герундій, дієприкметник теперішнього часу, дієслівний прикметник.

18. Дієприкметник минулого часу. Узгодження дієприкметника минулого часу з іменником.
19. Узгодження часів умовного способу.
20. Пряма і непряма мова. Вживання дієслівних часів в прямій та непрякій мові.
21. Сім'я слів.
22. Просте та складне речення.

ГРАМАТИЧНИЙ МІНІМУМ З ІСПАНСЬКОЇ МОВИ

1. Іменник. Вживання іменників у однині та множині.
2. Артикль. Основні випадки вживання означеного і неозначеного артиклів. Нульовий артикль.
3. Прикметник. Вживання прикметників, їх узгодженість з іменниками у роді та числі. Ступені порівняння прикметників. Особливі форми прикметників.
4. Займенник. Види займенників у різних функціях. Вживання займенників, рід і число, їх узгодженість з іменниками.
4. Дієслово. Дієслівні часи Modo Indicativo (Presente, Preterito Perfecto, Preterito Imperfecto, Preterito Indefinido, Preterito Pluscuamperfecto, Futuro Simple),
5. Дієслівні часи Modo Subjuntivo (Presente, Preterito Perfecto (рецептивний рівень))
6. Дієслівні часи Preterito Imperfecto, Preterito Pluscuamperfecto (рецептивний рівень)), Condicional, Imperativo.
7. Неправильні та зворотні дієслова. Інфінітивні конструкції. Герундій.
8. Прислівник. Вживання ступенів порівняння прислівників.
9. Сполучники. Вживання сполучників.
10. Синтаксис. Структура різних типів речень. Прості речення. Безособові речення. Складносурядні речення. Складнопідрядні речення.
11. Узгодження дієслівних часів у складнопідрядних реченнях.
12. Пряма і непряма мова.

13. Словотворення. Слова, утворені від відомих коренів за допомогою суфіксів іменників, прикметників і дієслів; префіксів прикметників і дієслів; зменшувальних і збільшувальних суфіксів окремих слів.

VI. СТРУКТУРА ОЦІНКИ ТА ПОРЯДОК ОЦІНЮВАННЯ

Для комплексної перевірки вищезазначених умінь та навичок вступний іспит проводиться у вигляді лексико-граматичного тесту.

Лексико-граматичний тест складається із 50 завдань. Змістовна наповненість тесту забезпечує можливість оцінювання сформованості лексичних і граматичних навичок в межах лексико-термінологічних сполучень. Час виконання – 60 хвилин.

VII. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Тест складається із 50 завдань. Кожне завдання тесту оцінюється у 2 бали. Шкала оцінювання від 100 до 200 балів.

Оцінка відмінно (184-200 балів):

– при виконанні тестів допускається не більше 4 помилок.

Оцінка добре (164-183 бали):

– при виконанні тестів допускається не більше 9 помилок.

Оцінка задовільно (124 – 163 бали):

– при виконанні тестів допускається не більше 19 помилок.

Оцінка незадовільно (100-123 бали).

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Англійська мова

1. Murphy R., English Grammar in Use for Elementary Students, 3rd edition. - Cambridge University Press, 2007. - 319 p.
2. Murphy R., English Grammar in Use for Intermediate Students, 2nd edition. - Cambridge University Press, 2006. - 350 p.
3. Murphy R., English Grammar in Use for Advanced Students, 2nd edition. - Cambridge University Press, 2005. - 340 p.
4. Making a New Start. Verkhovtsova O.M. Методично-навчальний посібник з курсу ділової англійської мови для студентів економіки та менеджменту. Вінниця 2001.
5. Longman Business English. Strutt R. Longman 1995.
6. English Grammar in Use. Murphy R. Cambridge University Press 1994.
7. Language Reference for Business English. Nick Brieger, J. Comfort 1992.
8. Technical Writing and Professional Communication For Nonnative Speakers of English. N. Huckin, Leslie A. Olsen. Copyright 1991 by Mc Graw- Hill, Inc.

Німецька мова

1. Бориско Н.Ф. Самоучитель немецкого языка. Deutsch ohne Probleme. – К. : Логос; М.: Рольф, 2006.
2. Гончарова Т.В., Ференц Н.Р. Навчальний посібник з німецької мови для студентів факультету соціального управління. – К. : Академія праці і соціальних відносин, 2001.
3. Гончарова Т.В., Ференц Н.Р. Навчальний посібник з німецької мови для студентів юридичного факультету. – К. : Академія праці і соціальних відносин, 2000.
4. Ференц Н.Р., Гончарова Т.В. Навчальний посібник з німецької мови для студентів I курсу неспеціальних факультетів. – К. : Академія праці і соціальних відносин, 2000.

5. Ulrich, Häussermann, Georg Dietrich und andere. Sprachkurs Deutsch 3. – Март, 1997.

Французька мова

1. Berthet A. Alter ego: méthode de français B2 / A. Berthet et d'autres. – Paris : Hachette, 2012. – 224 p.
2. Brillant C. Le nouvel édito B2 / C. Brillant, Bazou V. et d'autres. – Paris : Didier, 2012. – 222 p.
3. Glaud L. Grammaire essentielle du français / L. Glaud et d'autres. – Paris : Didier, 2015. – 287 p.
4. Baptiste A. Réussir le DELF B1 / A. Baptiste, R. Marty. – Paris : Didier, 2010. – 196 p.
5. Baptiste A. Réussir le DELF B2 / A. Baptiste, R. Marty. – Paris : Didier, 2010. – 191 p.
6. Костюк О. Л. Français. Niveau intermédiaire / О. Л. Костюк. – Київ : Ірпінь, 2002. – 224 с.

Розглянуто на засіданні Приймальної комісії Луганської державної академії культури і мистецтв 20 лютого 2020 р., протокол № 2.